

T-VER-P-TOOL-02-04**การคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก****จากการเผาทำลายก๊าซชีวภาพจากการดำเนินโครงการ****(Tool to calculate project emissions from flaring)****ฉบับที่ 01****มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2566**

1. บทนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นเครื่องมือการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโครงการจากการเผาทำลาย ก๊าซชีวภาพซึ่งประกอบด้วยก๊าzmีเทนที่มีความเข้มข้นสูง แหล่งที่มาของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งจากชีวมวล (Biogenic) เช่น ก๊าซจากหลุมฝังกลบ ก๊าซชีวภาพ ก๊าซจากระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น รวมถึงการระบุวิธีการ/แหล่งข้อมูลของพารามิเตอร์ที่ต้องติดตามผล

2. คำนิยามที่เกี่ยวข้อง

- **ก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง (Residual gas หรือ RG)** หมายถึง ก๊าซไวไฟที่มีก๊าzmีเทนเป็นองค์ประกอบและถูกเผาทำลายเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของโครงการ
- **ก๊าซไอก๊าซ (Exhaust gas หรือ EG)** หมายถึง ก๊าซเผาไหม้ที่ปล่อยออกมายจากระบบเผาทำลาย ก๊าซชีวภาพ
- **ข้อกำหนดใช้งานระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ (Flare operating specifications)** หมายถึง ข้อกำหนดของผู้ผลิตสำหรับการใช้งานระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ซึ่งรวมถึง อัตราการไหลต่ำสุดและสูงสุดและเงื่อนไขการทำงานขั้นต่ำและสูงสุดอื่น ๆ และรายละเอียดสำหรับอุปกรณ์ควบคุม
- **สภาวะอ้างอิง (Reference conditions)** หมายถึง 0°C (273.15 K , 32°F) และ 1 atm (101.325 kN/m^2 , 101.325 kPa , 14.69 psia , 29.92 in Hg , 760 torr)
- **เชื้อเพลิงเสริม (Auxiliary fuel)** หมายถึง เชื้อเพลิงที่ผสมในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งเพื่อเพิ่มค่าความร้อนสำหรับการเผาไหม้อย่างต่อเนื่อง โดยปกติเชื้อเพลิงเสริมที่ใช้ เช่น ก๊าซบิโตรเลียมเหลว ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น
- **ประสิทธิภาพของระบบเผาทำลาย (Flare efficiency)** หมายถึง ประสิทธิภาพการทำลายก๊าซ มีเทนของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ซึ่งกำหนดเป็นหน่วยอัตราส่วนระหว่างการไหลของมวลของก๊าzmีเทนในก๊าซไอก๊าซและ การไหลของมวลของก๊าzmีเทนในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งที่ถูกเผาทำลาย (อ้างถึงในหน่วยพื้นฐานแห้ง (dry basis) และสภาวะอ้างอิง)
- **ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบเปิด (Open flare)** หมายถึง อุปกรณ์สำหรับเผาทำลายก๊าซชีวภาพที่ปลายเปิดโล่ง หรือมีลักษณะเป็นปล่องปิดอาจจะอยู่ในรูปแบบแนวตั้งหรือแนวอน โดยที่ความยาวของปล่องเผาไหม้มีขนาดน้อยกว่า 2 เท่าของเส้นผ่านศูนย์กลางของปล่องเผาไหม้
- **ระบบเผาทำลายก๊าซแบบปิด (Enclosed flare)** หมายถึง อุปกรณ์สำหรับเผาทำลายก๊าซชีวภาพอยู่ภายในปล่อง และความยาวของปล่องเผาไหม้ต้องมีขนาดมากกว่า 2 เท่าของเส้นผ่านศูนย์กลางของปล่องเผาไหม้ อุปกรณ์ประกอบด้วยระบบการเผาไหม้และระบบรับอากาศตามธรรมชาติหรือบังคับได้สำหรับปฏิริยาการเผาไหม้

- **Low height flare** หมายถึง ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิดที่มีความสูงของปล่องระหว่าง 2 – 10 เท่าของเส้นผ่านศูนย์กลางของปล่องเผาใหม่

3. ลักษณะของกิจกรรมที่เข้าข่าย และเงื่อนไขการนำไปใช้

3.1 เครื่องมือการคำนวณนี้ใช้สำหรับคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโครงการจากการเผาทำลายก๊าซชีวภาพด้วยระบบปิดหรือระบบเปิด และผู้พัฒนาโครงการควรระบุชนิดของระบบเผาทำลายที่ใช้ในกิจกรรมโครงการในเอกสารข้อเสนอโครงการ (Project Design Document หรือ PDD)

3.2 เครื่องมือนี้ใช้ได้กับการเผาทำลายก๊าซชีวภาพที่มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งมีองค์ประกอบของก๊าซมีเทนที่มีความเข้มข้นสูง และ
- 2) แหล่งที่มาของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง ได้แก่ ก๊าซมีเทนจากแหล่งชีวมวล (Biogenic) (เช่น ก๊าซจากหลุ่มฝังกลบ ก๊าซชีวภาพ ก๊าซจากระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น)

3.3 เครื่องมือการคำนวณนี้ไม่รวมถึงการใช้เชื้อเพลิงเสริม ดังนั้นก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งจะต้องเป็นก๊าซไวไฟเพียงพอที่จะเผาไหม้ได้ ในกรณีใช้ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิดผู้พัฒนาโครงการต้องปฏิบัติตามข้อมูลการใช้งานระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพที่ผู้ผลิตกำหนดไว้

4. การคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

การคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเผาทำลายก๊าซชีวภาพจากการดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นการกำหนดพารามิเตอร์ที่ใช้คำนวณต่อไปนี้

พารามิเตอร์	หน่วย	อธิบาย
$PE_{flare,y}$	tCO ₂ e	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเผาทำลายก๊าซชีวภาพจากการดำเนินโครงการในปี y

4.1 กิจกรรมที่พิจารณาการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการดำเนินโครงการ

ประเภท	กิจกรรม
การเผาทำลายก๊าซชีวภาพ	การใช้ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ

4.2 การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเผาทำลายก๊าซชีวภาพ

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเผาทำลายก๊าซชีวภาพคำนวณจากประสิทธิภาพของระบบเผาทำลาย และปริมาณของก๊าซมีเทนไปยังระบบเผาทำลาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

$$PE_{flare,y} = GWP_{CH_4} \times \sum_{m=1}^{525,600} F_{CH_4,RG,m} \times (1 - \eta_{flare,m}) \times 10^{-3} \quad \text{สมการที่ (1)}$$

โดยที่

$PE_{flare,y}$ = การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการดำเนินโครงการในปี y (tCO₂e)

GWP_{CH_4} = ศักยภาพในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อนของก๊าซมีเทน (tCO₂e/ tCH₄)

$F_{CH_4,RG,m}$ = ปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m (kg)

$\eta_{flare,m}$ = ประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายในนาที m

โดยมีขั้นตอนการคำนวณดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การหาปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง

พารามิเตอร์	หน่วย	ความหมาย
$F_{CH_4,m}$	kg	การเหลือของมวลของก๊าซมีเทนไปยังระบบเผาทำลายในนาที m

ข้อกำหนดต่อไปนี้มีผลบังคับใช้

- คำนวณก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งโดยใช้เครื่องมือการคำนวณ T-VER-P-TOOL-02-05 การคำนวณอัตราการเหลือของมวลของก๊าซเรือนกระจกในกระแสก๊าซ
- การเหลือของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งจะต้องถูกวัดอย่างต่อเนื่อง
- ก๊าซมีเทนเป็นก๊าซเรือนกระจก i ที่ต้องกำหนดการเหลือของมวล
- สามารถใช้การคำนวณมวลโมเลกุลของกระแสก๊าซอย่างง่ายในเครื่องมือการคำนวณ T-VER-P-TOOL-02-05 การคำนวณอัตราการเหลือของมวลของก๊าซเรือนกระจกในกระแสก๊าซ
- ช่วงเวลา t สำหรับการเหลือของมวลควรใช้ค่าเฉลี่ยในทุกนาที m

$F_{CH_4,m}$ ซึ่งวัดจากการเหลือของมวลในช่วงนาที m จะต้องใช้เพื่อกำหนดมวลของก๊าซมีเทนในหน่วยกิโลกรัมที่ป้อนเข้าสู่ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพในนาที m ($F_{CH_4,RG,m}$) โดย $F_{CH_4,m}$ จะถูกกำหนดบนฐานแห้ง (dry basis)

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดค่าประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ

ประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ จะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการเผาไหม้ของระบบ และเวลาที่ระบบเผาไหม้ทำงาน โดยแบ่งเป็นระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบเปิดและแบบปิด กรณีระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบเปิดกำหนดให้ใช้ค่า default สำหรับกรณีระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพระบบปิด ผู้พัฒนาโครงการต้องกำหนดทางเลือกที่ใช้และต้องมีการติดตามข้อมูลตามทางเลือกที่เลือกใช้ ช่วงเวลาที่ระบบเผาทำลายทำงานต้องใช้อุปกรณ์ตรวจวัดเปลวไฟ หรือตามข้อกำหนดที่ผู้ผลิตระบุไว้

1) ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบเปิด (Open flare)

กำหนดประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบเปิดในนาที m ($\eta_{flare,m}$) เท่ากับ 50% เมื่อตรวจพบเปลวไฟในนาที m ($Flame_m$) มิฉะนั้น $\eta_{flare,m}$ มีค่าเป็น 0%

2) ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิด (Enclosed flare)

ผู้พัฒนาโครงการอาจจะเลือกค่าประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพสำหรับนาที m ($\eta_{flare,m}$) จากสองทางเลือก ดังนี้

- ทางเลือก A: ใช้ค่า default
- ทางเลือก B: ตรวจวัดประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ

ในกรณีที่ข้อมูลสูญหายสำหรับรายมิตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจวัดประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ตามทางเลือก B ข้างต้น ผู้พัฒนาโครงการอาจเลือกที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของทางเลือก A ทั้งนี้ ผู้พัฒนาโครงการจะต้องระบุทางเลือกนี้ไว้ในเอกสารข้อเสนอโครงการ (PDD)

ทางเลือก A: ค่า default

ประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพสำหรับนาที m ($\eta_{flare,m}$) เท่ากับ 90% เมื่อตรวจพบเงื่อนไขสองข้อต่อไปนี้

- 1) อุณหภูมิของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ($T_{EG,m}$) และอัตราการไหลของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งไปยังระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ($F_{RG,m}$) ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดการใช้งานระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพของผู้ผลิต ($SPEC_{flare}$) ในนาที m และ
- 2) ตรวจพบเปลวไฟในนาที m ($Flame_m$)

มิฉะนั้น $\eta_{flare,m}$ เท่ากับ 0%

สำหรับระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิดซึ่งถูกกำหนดให้เป็น Low height flare ประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพจะถูกปรับเป็นแนวทางอนุรักษ์นิยมโดยการลด 10%²

ทางเลือก B: ตรวจวัดประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ

ประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพในนาที m คือ ค่าที่ได้จากการตรวจวัดได้ ($\eta_{flare,m} = \eta_{flare,calc,m}$) เมื่อตรงตามเงื่อนไขต่อไปนี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าแสงแฟลร์ทำงานตามข้อกำหนดการทำงานของผู้ผลิต

- 1) อุณหภูมิระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ($T_{EG,m}$) และ อัตราการไหลของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งไปยังระบบ ($F_{RG,m}$) อยู่ในข้อกำหนดการทำงานของผู้ผลิต (SPEC_{flare}) ในนาที m และ
- 2) ตรวจพบเปลวไฟในนาที m (Flame_m)

มิฉะนั้น $\eta_{flare,m}$ เท่ากับ 0%

การวัดประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพผู้พัฒนาโครงการ สามารถดำเนินการได้ 2 วิธีดังนี้

ทางเลือก B.1 การตรวจวัดโดยหน่วยงานตรวจวัดที่ได้มาตรฐานอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง³

ทางเลือก B.2 การวัดประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพทุกนาที

ตัวอย่างแนวปฏิบัติการตรวจวัดเปลวไฟ (ทางเลือก B)

ผู้พัฒนาโครงการอาจเลือกอุปกรณ์ตรวจวัดเปลวไฟที่เหมาะสมและคุ้มค่าสำหรับการดำเนินกิจกรรมของโครงการ เพื่อให้มั่นใจว่าปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกไม่ถูกประเมินเกินจริง โดยมีตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 กิจกรรมโครงการเกี่ยวข้องกับการติดตั้งและการทำงานของระบบกักเก็บก๊าซชีวภาพจากหลุมผงกลบและระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ

เพื่อติดตามการทำงานของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ผู้พัฒนาโครงการควรติดตั้งเครื่องตรวจจับ UV/IR ซึ่งไวต่อทั้งความยาวคลื่นอัลตราไวโอเลตและอินฟราเรด และตรวจจับเปลวไฟโดยการเปรียบเทียบสัญญาณของทั้งสองช่วง เครื่องตรวจจับนี้ทำงานอย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างที่ 2 กิจกรรมโครงการเกี่ยวข้องกับการติดตั้งและการทำงานของระบบรวมกักเก็บก๊าซชีวภาพมาใช้ประโยชน์และระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อติดตามการทำงานของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ผู้พัฒนาโครงการควรติดตั้งอุปกรณ์วัดอุณหภูมิ (thermocouples) เพื่อติดตามการทำงานของเปลวไฟ ซึ่งทำการวัดอุณหภูมิอย่างต่อเนื่อง

2 ตัวอย่างเช่น ค่า default ที่ใช้จะเป็น 80% แทนที่จะเป็น 90%

3 กรณีช่วงระยะเวลาติดตามผล (Monitoring period) น้อยกว่าหนึ่งปี ควรดำเนินการตรวจวัดอย่างน้อย 2 ครั้งในช่วงระยะเวลาติดตามผลและการตรวจวัดแต่ละครั้งมีระยะเวลาห่างในกรอบเวลาสูงสุดหากเดือน

ทางเลือก B.1: การตรวจวัดโดยหน่วยงานตรวจวัดที่ได้มาตรฐานอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

ค่า $\eta_{flare,calc,m}$ คำนวณจากค่าเฉลี่ยของการวัดประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพปีละ 2 ครั้ง ในปี y ($\eta_{flare,calc,y}$) โดยมีการปรับค่าจากปัจจัยความไม่แน่นอน 5% ดังนี้

$$\eta_{flare,calc,y} = 1 - \frac{1}{n} \sum_{t=1}^n \left(\frac{F_{CH4,EG,t}}{F_{CH4,RG,t}} \right) - 0.05 \quad \text{สมการที่ (2)}$$

โดยที่

- $\eta_{flare,calc,y}$ = ประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ในปี y
- $F_{CH4,EG,t}$ = ปริมาณของก๊าซมีเทนในก๊าซไออกไซด์ของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพบนฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิง ในช่วงเวลา t (kg)
- $F_{CH4,RG,t}$ = ปริมาณของก๊าซมีเทนในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบนฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิง
- t = จำนวน 2 ครั้งในปี y จากการวัดประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ โดยใช้เวลาตรวจแต่ละครั้งอย่างน้อย 1 ชั่วโมง และห่างกันอย่างน้อย 6 เดือน

ค่า $F_{CH4,EG,t}$ ได้จากการตรวจเป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสมและค่า $F_{CH4,RG,t}$ คำนวณตามขั้นตอนที่ 1 และประกอบด้วยผลรวมของปริมาณก๊าซมีเทนในนาที m ในช่วงเวลา t

ตัวอย่างแนวปฏิบัติการวัดประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ (ทางเลือก B.1)

ผู้พัฒนาโครงการอาจเลือกแนวทางในการวัดประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพที่เหมาะสมและคุ้มค่าสำหรับกิจกรรมของโครงการ โดยมีตัวอย่างดังนี้

กิจกรรมโครงการเกี่ยวข้องกับการติดตั้งและการทำงานของระบบกักเก็บก๊าซชีวภาพขนาดเล็กและระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ผู้พัฒนาโครงการดำเนินการวัดประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพโดยหน่วยงานที่ได้รับการรับรองเป็นรายครึ่งปี นิติบุคคลที่ได้รับการรับรองนี้ดำเนินการวัดสองครั้งต่อปี

โดยจะตรวจวัดปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง (kg) และปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซไออกไซด์ของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ (kg) อย่างน้อย 1 ชั่วโมง ประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพในปี y คำนวณจากค่าเฉลี่ยของการวัด 2 ครั้งบนฐานแห้งที่สภาวะข้างต้น โดยลบปัจจัยความไม่แน่นอนที่ 5 %

ทางเลือก B.2 การวัดประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพทุกชนิด

ค่าประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ($\eta_{flare,calc,m}$) อ้างอิงจากการตรวจสอบปริมาณ ก๊าซมีเทนในก๊าซไอเสีย ปริมาณก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง และปริมาณอากาศที่ใช้ในกระบวนการในนาที m และในปี y ดังนี้

$$\eta_{flare,calc,m} = 1 - \frac{F_{CH4,EG,m}}{F_{CH4,RG,m}} \quad \text{สมการที่ (5)}$$

โดยที่

- $\eta_{flare,calc,m}$ = ประสิทธิภาพของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ ในนาที m
- $F_{CH4,EG,m}$ = ปริมาณของก๊าซมีเทนในก๊าซไอเสียของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพบนฐานแห้งที่สภาวะอั่งอิง ในนาที m (kg)
- $F_{CH4,RG,m}$ = ปริมาณของก๊าซมีเทนในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบนฐานแห้งที่สภาวะอั่งอิง ในนาที m (kg)

ค่า $F_{CH4,RG,m}$ คำนวณตามขั้นตอนที่ 1

ค่า $F_{CH4,EG,m}$ คำนวณตามขั้นตอนที่ 2.1 - 2.4 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การคำนวณปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซไอเสียบนฐานแห้ง

ปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซไอเสียคำนวณได้จากปริมาตรการให้ของก๊าซไอเสียและความเข้มข้นของก๊าซมีเทนที่วัดได้ในก๊าซไอเสียดังนี้

$$F_{CH4,EG,m} = V_{EG,m} \times fc_{CH4,EG,m} \times 10^{-6} \quad \text{สมการที่ (6)}$$

โดยที่

- $F_{CH4,EG,m}$ = ปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซไอเสียจากระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพบนฐานแห้งที่สภาวะอั่งอิง ในนาที m (kg)
- $V_{EG,m}$ = ปริมาตรก๊าซไอเสียจากระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพบนฐานแห้งที่สภาวะอั่งอิง ในนาที m (m^3)
- $fc_{CH4,EG,m}$ = ปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซไอเสียจากระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพบนฐานแห้งที่สภาวะอั่งอิง ในนาที m (mg/m^3)

ขั้นตอนที่ 2.2 การคำนวณปริมาตรของก๊าซไฮเดรต ($V_{EG,m}$)

การคำนวณปริมาตรเฉลี่ยของก๊าซไฮเดรตในนาที m ตามการคำนวณของกระบวนการเผาไหม้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของทางเคมีของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง ปริมาณอากาศที่ใช้ในการเผาไหม้และองค์ประกอบของก๊าซไฮเดรต มีการคำนวณดังนี้

$$V_{EG,m} = Q_{EG,m} \times M_{RG,m} \quad \text{สมการที่ (7)}$$

โดยที่

$$V_{EG,m} = \text{ปริมาตรของก๊าซไฮเดรตบนฐานแห้งที่สภาวะอังอิง ในนาที } m \text{ (m}^3\text{)}$$

$$Q_{EG,m} = \text{ปริมาตรของก๊าซไฮเดรตบนฐานแห้งที่สภาวะอังอิงต่อ กิโลกรัมของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบนฐานแห้งที่สภาวะย่างอิง ในนาที } m \text{ (m}^3 \text{ exhaust gas/kg residual gas)}$$

$$M_{RG,m} = \text{ปริมาณก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบนฐานแห้งที่สภาวะอังอิง ในนาที } m \text{ (kg)}$$

ขั้นตอนที่ 2.3 การคำนวณปริมาณของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง ($M_{RG,m}$)

ผู้พัฒนาโครงการอาจเลือกตรวจสอบปริมาณของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m โดยตรงหรือตามขั้นตอนที่กำหนดในขั้นตอนนี้ ค่า $M_{RG,m}$ ได้จากการคำนวณปริมาตรและความหนาแน่นของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง ความหนาแน่นของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งที่สภาวะอังอิง จะถูกกำหนดตามสัดส่วนของส่วนประกอบทั้งหมดในก๊าซชีวภาพ

$$M_{RG,m} = p_{RG,ref,m} \times V_{RG,m} \quad \text{สมการที่ (8)}$$

โดยที่

$$M_{RG,m} = \text{ปริมาณก๊าซเหลือทิ้งบนฐานแห้งที่สภาวะอังอิง ในนาที } m \text{ (kg)}$$

$$p_{RG,ref,m} = \text{ความหนาแน่นของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งที่สภาวะอังอิง ในนาที } m \text{ (kg/m}^3\text{)}$$

$$V_{RG,m} = \text{ปริมาตรก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งที่สภาวะอังอิง ในนาที } m \text{ (m}^3\text{)}$$

และ

$$p_{RG,ref,m} = \frac{p_{ref}}{\frac{R_u \times T_{ref}}{MM_{RG,m}}} \quad \text{สมการที่ (9)}$$

โดยที่

$p_{RG,ref,m}$	=	ความหนาแน่นของกําชชีวภาพเหลือทิ้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (kg/m^3)
p_{ref}	=	ความดันบรรยากาศที่สภาวะอ้างอิง (Pa)
R_u	=	ค่าคงที่กําชในอุตุมอดติ ($\text{Pa}\cdot\text{m}^3/\text{kmol}\cdot\text{K}$)
$MM_{RG,m}$	=	มวลโมเลกุลของกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m (kg/ kmol)
T_{ref}	=	อุณหภูมิที่สภาวะอ้างอิง (K)

ค่า $MM_{RG,m}$ คำนวณตามสมการที่ 10 โดยผู้พัฒนาโครงการอาจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง a) ใช้สัดส่วนปริมาตรที่วัดได้ของแต่ละองค์ประกอบ i ของกําชชีวภาพเหลือทิ้งหรือ b) อย่างง่าย โดยใช้สัดส่วนปริมาตรของกําชมีเทนและพิจารณาความแตกต่างเป็น 100% เป็นกําชในไตรเจน (N_2) โดยใช้สมการ เช่นเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงตัวเลือกที่ถูกเลือก

$$MM_{RG,m} = \sum_i (V_{i,RG,m} \times MM_i) \quad \text{สมการที่ (10)}$$

โดยที่

$MM_{RG,m}$	=	มวลโมเลกุลของกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m (kg/km)
MM_i	=	มวลโมเลกุลของส่วนประกอบกําชชีวภาพเหลือทิ้ง i (kg/km)
$V_{i,RG,m}$	=	สัดส่วนปริมาตรของส่วนประกอบ i ในกําชชีวภาพเหลือทิ้งบนฐานแห้งที่ สภาวะอ้างอิงในชั่วโมง h
i	=	ส่วนประกอบของกําชชีวภาพเหลือทิ้ง ในกรณี ทางเลือก (a) ค่า i = $\text{CH}_4, \text{CO}, \text{CO}_2, \text{O}_2, \text{H}_2, \text{H}_2\text{S}, \text{NH}_3, \text{N}_2$ หรือ ทางเลือก (b) ค่า i = CH_4 และ N_2

ขั้นตอนที่ 2.4 การคำนวณปริมาตรของกําชไอเสียบนฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิงต่อ กิโลกรัม ของกําชชีวภาพเหลือทิ้ง ($Q_{EG,m}$)

ค่า $Q_{EG,m}$ คำนวณได้ตามสมการที่ 11

$$Q_{EG,m} = Q_{\text{CO}_2,EG,m} + Q_{\text{O}_2,EG,m} + Q_{\text{N}_2,EG,m} \quad \text{สมการที่ (11)}$$

โดยที่

- $Q_{EG,m}$ = ปริมาตรของก๊าซไฮเดรนที่ส่งต่อภาระของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบัน្តuan
 แห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (m^3/kg residual gas)
 $Q_{CO2,EG,m}$ = ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในก๊าซไฮเดรนที่ส่งต่อภาระของก๊าซชีวภาพเหลือ
 ทิ้งบัน្តuanแห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (m^3/kg residual gas)
 $Q_{O2,EG,m}$ = ปริมาณก๊าซออกซิเจนในก๊าซไฮเดรนที่ส่งต่อภาระของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบัน្តuan
 แห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (m^3/kg residual gas)
 $Q_{N2,EG,m}$ = ปริมาณก๊าซไนโตรเจนในก๊าซไฮเดรนที่ส่งต่อภาระของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบัน្តuan
 แห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (m^3/kg residual gas)

และ

$$Q_{O2,EG,m} = n_{O2,EG,m} \times VM_{ref}$$

สมการที่ (12)

โดยที่

- $Q_{O2,EG,m}$ = ปริมาณก๊าซออกซิเจนในก๊าซไฮเดรนที่ส่งต่อภาระของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบัน្តuan
 แห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (m^3/kg residual gas)
 $n_{O2,EG,m}$ = ปริมาณก๊าซออกซิเจนในก๊าซไฮเดรนที่ส่งต่อภาระของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งที่ถูกเพา
 ทำลายพื้นฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m ($kmol/kg$ residual gas)
 VM_{ref} = ปริมาตรของหนึ่งโมลของก๊าซในอุณหภูมิและความดันอ้างอิง ($m^3/kmol$)

$$Q_{N2,EG,m} = VM_{ref} \times \left(\left(\frac{MF_{N,RG,m}}{2 \times AM_N} \right) + \left(\frac{1 - v_{O2,air}}{v_{O2,air}} \right) \times (F_{O2,RG,m} + n_{O2,RG,m}) \right)$$
สมการที่ (13)

โดยที่

- $Q_{N2,EG,m}$ = ปริมาณก๊าซไนโตรเจนในก๊าซไฮเดรนที่ส่งต่อภาระของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบัน្តuan
 แห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (m^3/kg residual gas)
 VM_{ref} = ปริมาตรของหนึ่งโมลของก๊าซในอุณหภูมิและความดันอ้างอิง (m^3)
 $MF_{N,RG,m}$ = ปริมาณก๊าซไนโตรเจนในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m
 AM_N = มวลอะตอมของไนโตรเจน ($kg/kmol$)
 $v_{O2,air}$ = ปริมาตรของก๊าซออกซิเจนในอากาศ

$F_{O_2, RG,m}$ = ปริมาณ Stochiometric ของโมลของกําชออกซิเจนที่จำเป็นสำหรับการออกซิเดชั่นที่สมบูรณ์ของกําชชีวภาพเหลือทิ้งใน 1 กิโลกรัมในนาที m
(kmol/ kg residual gas)

$n_{O_2, EG,m}$ = ปริมาณกําชออกซิเจนในกําชที่เสียต่อ กิโลกรัมของกําชชีวภาพเหลือทิ้งที่ถูกเผาทำลายบนฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (kmol/ kg residual gas)

$$Q_{CO_2, EG,m} = \frac{MF_{C, RG, m} \times VM_{ref}}{AM_c} \quad \text{สมการที่ (14)}$$

โดยที่

$Q_{CO_2, EG,m}$ = ปริมาณกําชคาร์บอนไดออกไซด์ในกําชที่เสียต่อ กิโลกรัมของกําชชีวภาพเหลือทิ้งบนฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (m^3 / kg residual gas)

$MF_{C, RG, m}$ = สัดส่วนโดยมวลของคาร์บอนในกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m

AM_c = มวลอะตอมของคาร์บอน (kg/kmol)

VM_{ref} = ปริมาตรของหนึ่งโมลของกําชในอุณหภูมิอ้างอิงและความดัน ($m^3 /$

$$n_{O_2, EG,m} = \frac{v_{O_2, EG, m}}{\left(1 - \left(\frac{v_{O_2, EG, m}}{v_{O_2, air}}\right)\right)} \times \left(\left(\frac{MF_{C, RG, m}}{AM_c} + \frac{MF_{N, RG, m}}{2 \times AM_N} + \left(\frac{1 - v_{O_2, air}}{v_{O_2, air}} \right) \times F_{O_2, RG, m} \right) \right) \quad \text{สมการที่ (15)}$$

โดยที่

$n_{O_2, EG, m}$ = ปริมาณกําชออกซิเจนในกําชที่เสียต่อ กิโลกรัมของกําชชีวภาพเหลือทิ้งควบวนพื้นฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m (kmol / kg residual gas)

$v_{O_2, EG, m}$ = สัดส่วนปริมาตรของกําชออกซิเจนในกําชที่เสียบนฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิงในนาที m

$v_{O_2, air}$ = สัดส่วนปริมาตรของกําชออกซิเจนในอากาศ

$MF_{C, RG, m}$ = สัดส่วนโดยมวลของคาร์บอนในกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m

AM_c = มวลอะตอมของคาร์บอน (kg / kmol)

$MF_{N, RG, m}$ = สัดส่วนโดยมวลของกําชในโตรเจนในกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m

AM_N = มวลอะตอมของกําชในโตรเจน (kg / kmol)

$F_{O_2, RG, m}$ = ปริมาณ Stochiometric ของโมลของกําชออกซิเจนที่จำเป็นสำหรับการออกซิเดชั่นที่สมบูรณ์ของกําชชีวภาพเหลือทิ้ง 1 กิโลกรัมในนาที m
(kmol / kg residual gas)

$$F_{O_2, RG,m} = \frac{MF_{C, RG,m}}{AM_c} + \frac{MF_{H, RG,m}}{4AM_h} - \frac{MF_{O, RG,m}}{2AM_o}$$

สมการที่ (16)

โดยที่

- $F_{O_2, RG,m}$ = ปริมาณ Stoichiometric ของโมลของกําชออกซิเจนจำเป็นสำหรับการออกซิเดชันที่สมบูรณ์ของกําชชีวภาพเหลือทิ้ง 1 กิโลกรัมในนาที m (kmol / kg residual gas)
 $MF_{C, RG,m}$ = สัดส่วนโดยมวลของคาร์บอนในกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m
 AM_c = มวลอะตอมของคาร์บอน (kg / kmol)
 $MF_{O, RG,m}$ = สัดส่วนโดยมวลของกําชออกซิเจนในกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m
 AM_o = มวลอะตอมของกําชออกซิเจน (kg / kmol)
 $MF_{H, RG,m}$ = สัดส่วนโดยมวลของกําชไฮโดรเจนในกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m
 AM_h = มวลอะตอมของกําชไฮโดรเจน (kg / kmol)

ค่าสัดส่วนโดยมวลของคาร์บอน กําชไฮโดรเจน กําชออกซิเจนและกําชในไตรเจนในกําชชีวภาพเหลือทิ้งโดยใช้สัดส่วนโดยปริมาตรของส่วนประกอบ i ในกําชชีวภาพเหลือทิ้ง คำนวนได้ตามสมการที่ 17 ในการใช้สมการนี้ ผู้พัฒนาโครงการอาจเลือกที่จะ (a) ใช้สัดส่วนโดยปริมาตรที่วัดได้ของแต่ละองค์ประกอบ i ของกําชชีวภาพเหลือทิ้งหรือ (b) ตรวจวัดสัดส่วนโดยปริมาตรของกําชมีเทนและพิจารณาความแตกต่างเป็น 100% ว่าเป็นกําชในไตรเจน สมการเดียวกันนี้ใช้โดยไม่คำนึงถึงตัวเลือกที่ถูกเลือก

$$MF_{j, RG,m} = \sum_i v_{i, RG,m} \times AM_j \times NA_{j,i}$$

สมการที่ (17)

 $MM_{RG,m}$

โดยที่

- $MF_{j, RG,m}$ = สัดส่วนโดยมวลขององค์ประกอบ j ในกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m
 $v_{i, RG,m}$ = ปริมาตรของส่วนประกอบ i ในกําชชีวภาพเหลือทิ้งบนฐานแห้งในนาที m
 AM_j = มวลอะตอมของธาตุ j (kg / kmol)
 $NA_{j,i}$ = จำนวนอะตอมของธาตุ j ในส่วนประกอบ i
 $MM_{RG,m}$ = มวลโมเลกุลของกําชชีวภาพเหลือทิ้งในนาที m (kg / kmol)
j = องค์ประกอบ C, O, H และ N

- i = ส่วนประกอบของก๊าซชีวภาพเหลือทิ้ง หากตัวเลือก (a) ถูกเลือกเพื่อวัดสัดส่วน โดยปริมาตร i = CH₄, CO, CO₂, O₂, H₂, H₂S, NH₃, N₂ หรือหากเลือกตัวเลือก (b) และ i = CH₄ และ N₂

สำหรับประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิดในนาที m ($\eta_{flare,m}$) จะถูกปรับเป็นแนวทางอนุรักษ์นิยมโดยการลดประสิทธิภาพ 10 % ตัวอย่างเช่น หากค่าที่วัดได้คือ 99% ค่าที่นำไปใช้จะเป็น 89%

5. ขั้นตอนวิธีการติดตามผล

5.1 ขั้นตอนการติดตามผล

1) ให้ผู้พัฒนาโครงการอธิบายและระบุขั้นตอนการติดตามผลข้อมูลกิจกรรมโครงการ (Activity data) หรือตรวจสอบผลการตรวจวัดทั้งหมดในเอกสารข้อเสนอโครงการ รวมถึงประเภทของเครื่องมือตรวจวัดที่ใช้ ผู้รับผิดชอบในการติดตามผลและตรวจสอบข้อมูล การสอบเทียบเครื่องมือวัด (ถ้ามี) และขั้นตอนการรับประทานและควบคุมคุณภาพ ในกรณีที่วิธีการมีตัวเลือกที่แตกต่างกัน เช่น การใช้ค่าเริ่มต้น หรือการตรวจวัดที่หน้างาน ผู้พัฒนาโครงการต้องระบุว่าจะใช้ตัวเลือกใด นอกจากนี้การติดตั้ง ดูแลรักษา และสอบเทียบเครื่องมือตรวจวัดควรดำเนินการตามคำแนะนำของผู้ผลิตอุปกรณ์และเป็นไปตามมาตรฐานภายในประเทศ หรือมาตรฐานสากล เช่น IEC, ISO

2) ข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามผลการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งควรจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์และมีระยะเวลาเก็บรักษาเป็นไปตามแนวทางที่ อบก. กำหนด หรือตามระบบคุณภาพขององค์กรแต่มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าที่ อบก. กำหนดไว้อย่างน้อย 2 ปีหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาคิดкарบอนเครดิตครั้งล่าสุด และควรตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องตามวิธีการติดตามผลที่ระบุในพารามิเตอร์ที่ต้องติดตามผลที่ระบุไว้ในตารางหัวข้อที่ 5.2

5.2 พารามิเตอร์ที่ต้องติดตามผล

พารามิเตอร์	$F_{CH_4, EG, t}$
หน่วย	kg
ความหมาย	ปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซไอก๊าซจากระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพบนฐานแห้งที่สภาวะอั้างอิงในช่วงเวลา t
แหล่งข้อมูล	ผลการตรวจวัดจากหน่วยงานที่ได้รับการรับรอง
การติดตามผล	ตรวจวัดการไหลของก๊าซมีเทนในก๊าซไอก๊าซเป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสม เวลา t เป็นการตรวจวัดการไหลของมวลอย่างน้อย 1 ชั่วโมง และห่างกันอย่างน้อย 6 เดือน อัตราการไหลเฉลี่ยต่อการเผาทำลายในเวลา t ต้องมากกว่าอัตราการไหลเฉลี่ยย้อนหลัง 6 เดือน

ความถี่ในการติดตามผล	2 ครั้งต่อปี
ขั้นตอน QA / QC	ตามมาตรฐาน
ความคิดเห็นอื่นๆ	จำเป็นต้องมีการตรวจสอบพารามิเตอร์ในกรณีที่ใช้ระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิดและผู้พัฒนาโครงการเลือก B.1 เพื่อกำหนดประสิทธิภาพระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพ

พารามิเตอร์	$T_{EG,m}$
หน่วย	องศาเซลเซียส
ความหมาย	อุณหภูมิของระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพในนาที m
แหล่งข้อมูล	ตรวจวัดจากผู้พัฒนาโครงการ
การติดตามผล	ตรวจวัดอุณหภูมิของระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพด้วยอุปกรณ์ที่เหมาะสม และการตรวจวัดนอกอุณหภูมิการทำงานที่ระบุโดยผู้ผลิตอาจระบุว่าระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพทำงานไม่ถูกต้องและอาจจำเป็นต้องมีการบำรุงรักษา ผู้ผลิตระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพจะต้องจัดเตรียมแนวทางการตรวจสอบอุณหภูมิของระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพที่เหมาะสม ซึ่งคาดว่าจะอยู่ในระยะ 1 ส่วน 3 ของระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพ ในกรณีที่ติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดอุณหภูมิมากกว่า 1 ตัว ผู้ผลิตระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพจะต้องแนะนำเงื่อนไขที่จะติดตั้งในแต่ละตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการตรวจสอบการทำงานของระบบ
ความถี่ในการติดตามผล	1 ครั้งต่อนาที
ขั้นตอน QA / QC	ควรเปลี่ยนหรือสอบเทียบอุปกรณ์วัดอุณหภูมิตามตารางการบำรุงรักษา
ความคิดเห็นอื่นๆ	การเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดคิด เช่น อุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น / ลดลงอย่างฉับพลันอาจเกิดขึ้นได้ จากหลายสาเหตุ เหตุการณ์เหล่านี้ควรถูกบันทึกไว้พร้อมกับการดำเนินการแก้ไขโดยทันท่วงที ที่ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา การตรวจสอบพารามิเตอร์นี้สามารถใช้ได้ในกรณีที่เลือกใช้ระบบเพาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิด และการตรวจวัดต้องเป็นเป็นไปตามข้อกำหนดของผู้ผลิต

พารามิเตอร์	$V_{i,RG,m}$
หน่วย	-
ความหมาย	สัดส่วนปริมาตรของส่วนประกอบ i ในก๊าซชีวภาพเหลือทิ้งบนฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิง ในช่วงเวลา h
แหล่งข้อมูล	การตรวจวัดโดยผู้พัฒนาโครงการโดยใช้เครื่องวิเคราะห์ก๊าซแบบต่อเนื่อง
การติดตามผล	การตรวจวัดอาจทำทิ้งบนฐานแห้งหรือฐานเปียก ทั้งนี้กรณีใช้ฐานเปียกให้ดำเนินการแปลงเป็นฐานแห้ง
ความถี่ในการติดตามผล	ดำเนินการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยเป็นนาที
ขั้นตอน QA / QC	เครื่องวิเคราะห์จะต้องได้รับการสอบเทียบตามคำแนะนำของผู้ผลิต

ความคิดเห็นอื่นๆ	ผู้พัฒนาโครงการสามารถตรวจสอบปริมาณ CH_4 , CO และ CO_2 ของก๊าซชีวภาพเหลือทึ้งเท่านั้น และพิจารณาส่วนที่เหลือเป็น N_2 การตรวจวัดพารามิเตอร์นี้ใช้ได้เฉพาะในกรณีของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบบีด และการตรวจวัดประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบบีด การตรวจวัดปริมาณก๊าซมีเทนจะต้องใกล้กับอุปกรณ์สำหรับตรวจการไฟลของก๊าซชีวภาพ
------------------	---

พารามิเตอร์	$V_{RG,m}$
หน่วย	m^3
ความหมาย	ปริมาตรก๊าซชีวภาพเหลือทึ้งที่สภาวะอ้างอิง ในนาที m
แหล่งข้อมูล	การตรวจวัดโดยผู้พัฒนาโครงการโดยใช้เครื่องวัดอัตราการไฟล
การติดตามผล	เครื่องมือที่บันทึกได้ด้วยสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ (อะนาล็อกหรือ ดิจิตอล)
ความถี่ในการติดตามผล	ต่อเนื่อง โดยเป็นค่าเฉลี่ยนาที
ขั้นตอน QA / QC	เครื่องวัดอัตราการไฟลจะต้องได้รับการสอบเทียบตามคำแนะนำของผู้ผลิต
ความคิดเห็นอื่นๆ	<p>1) ใช้ในกรณีที่ผู้พัฒนาโครงการเลือกใช้ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบบีด และการตรวจวัดประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งกรณีที่ผู้พัฒนาโครงการเลือกที่จะคำนวณ $V_{RG,m}$ แทนการตรวจวัด</p> <p>2) การตรวจวัดพารามิเตอร์นี้ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดของผู้ผลิตสำหรับอัตราการไฟล/ค่าความหนาแน่นความร้อน โดยอัตราการไฟลมีหน่วยเป็น m^3 / h</p>

พารามิเตอร์	$M_{RG,m}$
หน่วย	kg
ความหมาย	ปริมาณก๊าซชีวภาพเหลือทึ้งบนฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิง ในนาที m
แหล่งข้อมูล	-
การติดตามผล	เครื่องมือที่บันทึกได้ด้วยสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ (อะนาล็อกหรือดิจิตอล)
ความถี่ในการติดตามผล	ต่อเนื่อง โดยเป็นค่าเฉลี่ยนาที
ขั้นตอน QA / QC	การสอบเทียบโดยห้องปฏิบัติการได้รับการรับรอง ทั้งนี้จำนวนการสอบเทียบ และความถี่ในการสอบเทียบเป็นไปตามข้อแนะนำของผู้ผลิต
ความคิดเห็นอื่นๆ	<p>1) ใช้ในกรณีที่ใช้ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบบีด และการตรวจสอบประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพอย่างต่อเนื่องและกรณีผู้พัฒนาโครงการเลือกที่จะคำนวณ $M_{RG,m}$ แทนการคำนวณ</p> <p>2) การตรวจวัดพารามิเตอร์นี้ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดของผู้ผลิต สำหรับอัตราการไฟล/ค่าความหนาแน่นความร้อน โดยอัตราการไฟลมีหน่วยเป็น m^3 / h</p>

พารามิเตอร์	$V_{O2,EG,m}$
หน่วย	-

ความหมาย	สั้นส่วนปริมาณของก๊าซออกซิเจนในก๊าซไฮเดรตที่สภาวะอ้างอิงในนาที
แหล่งข้อมูล	การตรวจวัดโดยผู้พัฒนาโครงการโดยใช้เครื่องวิเคราะห์ก๊าซแบบต่อเนื่อง
การติดตามผล	เครื่องวิเคราะห์การสูมตัวอย่างแบบสกัดด้วยน้ำและอนุภาคหรือเครื่องวิเคราะห์ในแหล่งกำเนิดเพื่อการวิเคราะห์บันฐานเปียก จุดตรวจจะอยู่ส่วนบนของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ (80% ของความสูงเบลาไฟ) การสูมตัวอย่างจะต้องดำเนินการด้วยหัวดักการสูมตัวอย่างที่เหมาะสมกับระดับอุณหภูมิที่สูง (เช่น หัวดัก inconel)
ความถี่ในการติดตามผล	ต่อเนื่อง โดยเป็นค่าเฉลี่ยนาที
ขั้นตอน QA / QC	เครื่องวิเคราะห์จะต้องได้รับการสอบเทียบตามคำแนะนำของผู้ผลิต การตรวจสอบศูนย์และการตรวจสอบค่าทั่วไปคราวดำเนินการโดยเปรียบเทียบกับก๊าซมาตรฐาน
ความคิดเห็นอื่นๆ	การตรวจสอบพารามิเตอร์นี้ใช้ได้เฉพาะในกรณีระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิดและการตรวจวัดประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

พารามิเตอร์	$F_{C_{CH4,EG,m}}$
หน่วย	mg/m ³
ความหมาย	ปริมาณก๊าซมีเทนในก๊าซไฮเดรตจากระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพบันฐานแห้งที่สภาวะอ้างอิง ในนาที m
แหล่งข้อมูล	การวัดโดยผู้พัฒนาโครงการโดยใช้เครื่องวิเคราะห์ก๊าซแบบต่อเนื่อง
การติดตามผล	เครื่องวิเคราะห์การสูมตัวอย่างแบบสกัดด้วยน้ำและอนุภาคหรือเครื่องวิเคราะห์ในแหล่งกำเนิดเพื่อการวิเคราะห์พื้นฐานแบบเปียก จุดตรวจจะอยู่ส่วนบนของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ (80% ของความสูงเบลาไฟ) การสูมตัวอย่างจะต้องดำเนินการด้วยหัวดักการสูมตัวอย่างที่เหมาะสมกับระดับอุณหภูมิที่สูง (เช่น หัวดัก inconel)
ความถี่ในการติดตามผล	ต่อเนื่อง โดยเป็นค่าเฉลี่ยนาที
ขั้นตอน QA / QC	เครื่องวิเคราะห์จะต้องได้รับการสอบเทียบตามคำแนะนำของผู้ผลิต การตรวจสอบศูนย์และการตรวจสอบค่าทั่วไปคราวดำเนินการโดยเปรียบเทียบกับก๊าซมาตรฐาน
ความคิดเห็นอื่นๆ	ใช้ได้เฉพาะในกรณีระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิดและการตรวจวัดประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เครื่องมือวัดอ่านค่าเป็น ppmv หรือ % โดยคูณด้วย 0.716 จะได้หน่วยเป็น mg/m ³

พารามิเตอร์	$Flame_m$
หน่วย	การเปิดและการปิดระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ
ความหมาย	การตรวจจับเบลาไฟของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพในนาที m
แหล่งข้อมูล	การตรวจวัด
การติดตามผล	ตรวจวัดโดยใช้เครื่องตรวจจับเบลาไฟแบบออดิโอลแบบติดตั้งกับระบบ เช่น เครื่องตรวจจับอัลตราไวโอเล็ต หรืออินฟราเรด เป็นต้น
ความถี่ในการติดตามผล	1 ครั้งต่อนาที บันทึกการตรวจจับเบลาไฟเป็นนาทีในกรณีเปิดระบบ และบันทึกการตรวจจับเบลาไฟเป็นนาทีในกรณีปิดระบบ

ขั้นตอน QA / QC	อุปกรณ์จะต้องได้รับการบำรุงรักษาและสอบเทียบตามคำแนะนำของผู้ผลิต
ความคิดเห็นอื่นๆ	ใช้ได้กับระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพทุกประเภท

พารามิเตอร์	Maintenance _y
หน่วย	วันที่
ความหมาย	กิจกรรมการบำรุงรักษาในปี y
แหล่งข้อมูล	ผู้พัฒนาโครงการ
การติดตามผล	บันทึกการบำรุงรักษาทุกด้านรวมถึงรายละเอียดของบุคลากร ชั้นส่วนที่เปลี่ยน หรือจำเป็นต้องเปลี่ยน แหล่งที่มาของชั้นส่วนจะให้ หมายเลขอธีเรียลและ ใบรับรองการสอบเทียบ
ความถี่ในการติดตามผล	ทุกปี
ขั้นตอน QA / QC	บันทึกการบำรุงรักษาต้องเก็บไว้อย่างน้อย 2 ปี หลังจากการเลิกใช้ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ
ความคิดเห็นอื่นๆ	<ol style="list-style-type: none"> 1) ใช้สำหรับกรณีระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิดและผู้พัฒนาโครงการเลือกตัวเลือก B เพื่อกำนัณประสิทธิภาพระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ 2) บันทึกการบำรุงรักษาจำเป็นสำหรับเบรียบเทียบกับตารางการบำรุงระบุรักษาโดยผู้ผลิต (SPEC_{Flare})

พารามิเตอร์	GWP _{CH4}
หน่วย	tCO ₂ e/tCH ₄
ความหมาย	ศักยภาพในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อนของก๊าซมีเทน
แหล่งข้อมูล	ใช้ข้อมูลจากรายงานประเมินสถานการณ์ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (IPCC Assessment Report) ที่จัดทำโดยคณะกรรมการธุรกิจการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change หรือ IPCC) ที่ประกาศโดย อบก.
วิธีการติดตามผล	<p><u>สำหรับการจัดทำเอกสารข้อเสนอโครงการ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ค่า GWP_{CH4} ล่าสุดตามที่ อบก. ประกาศ <p><u>สำหรับการติดตามผลการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ค่า GWP_{CH4} ตามที่ อบก. ประกาศ สำหรับประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจก ตามช่วงระยะเวลาคิดเครดิต (Crediting Period) ที่ขอรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจก

5.3 พารามิเตอร์ที่ไม่ต้องติดตามผล

5.3.1 พารามิเตอร์ที่ไม่ต้องติดตามผลจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเผาทำลายก๊าซชีวภาพ

พารามิเตอร์ที่ไม่ต้องติดตามผลรวมถึงค่าคงที่ที่ใช้ในการดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าคงที่ที่ใช้ในสมการ

พารามิเตอร์	หน่วย SI	ความหมาย	ค่า
MM _{CH4}	kg/kmol	มวลโมเลกุลของก๊าซมีเทน	16.04
MM _{CO}	kg/kmol	มวลโมเลกุลของก๊าซาร์บอนมอนอกไซด์	28.01
MM _{CO2}	kg/kmol	มวลโมเลกุลของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์	44.01
MM _{O2}	kg/kmol	มวลโมเลกุลของก๊าซออกซิเจน	32.00
MM _{H2}	kg/kmol	มวลโมเลกุลของก๊าซไฮโดรเจน	2.02
MM _{N2}	kg/kmol	มวลโมเลกุลของก๊าซไนโตรเจน	28.02
AM _C	kg/kmol (g/mol)	มวลอะตอมของคาร์บอน	12.00
AM _H	kg/kmol (g/mol)	มวลอะตอมของไฮโดรเจน	1.01
AMo	kg/kmol (g/mol)	มวลอะตอมของออกซิเจน	16.00
AM _N	kg/kmol (g/mol)	มวลอะตอมของไนโตรเจน	14.01
P _{ref}	N/m ³ หรือ Pa	ความดันบรรยากาศที่สภาวะอ้างอิง	101,325
R _u	J / kmol·K	ค่าคงที่ก๊าซในอุดมคติ	0.008314472
T _{ref}	K	อุณหภูมิที่สภาวะอ้างอิง	273.15
V _{o2,air}	-	O ₂ เศษส่วนปริมาตรของอากาศ	0.21
GWP _{CH4}	tCO ₂ / tCH ₄	ศักยภาพภาวะโลกร้อนของก๊าซมีเทน	25
MVn	m ³ /kmol	ปริมาตรของหนึ่งโมลของก๊าซในอุดมคติได้ๆ ที่สภาวะอ้างอิง	22.414
ρ _{CH4, n}	kg/m ³	ความหนาแน่นของก๊าซมีเทนที่สภาวะอ้างอิง	0.716
NA _{i,j}	-	จำนวนอะตอมของธาตุ j ในส่วนประกอบ i	
VM _{ref}	kg/m ³	ปริมาตรของหนึ่งโมลของก๊าซในอุดมคติที่ อุณหภูมิอ้างอิงและความดัน	22.4

พารามิเตอร์	SPEC _{flare}
หน่วย	อุณหภูมิ มีหน่วยเป็น °C ยัตถการไฟลหรือฟลักช์ความร้อน มีหน่วยเป็น kg/h หรือ m ³ /h กำหนดการบำรุงรักษา มีหน่วยเป็น จำนวนวัน
ความหมาย	ข้อกำหนดการทำงานของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพจากผู้ผลิต เช่น อุณหภูมิ อัตรา การไฟลและตารางการบำรุงรักษา
แหล่งข้อมูล	ผู้ผลิตระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพ

ค่าการนำไปใช้	เอกสารใน PDD จะกำหนดข้อกำหนดการทำงานของระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพที่กำหนดโดยผู้ผลิต ดังต่อไปนี้ (a) อัตราการไหลขาเข้าต่ำสุดและสูงสุดหากจำเป็นเปลี่ยนเป็นอัตราการไหลที่สภาวะอ้างอิงหรือฟลักซ์ความร้อน (b) อุณหภูมิในการทำงานต่ำสุดและสูงสุด และ (c) ระยะเวลาสูงสุดเป็นจำนวนวันระหว่างเหตุการณ์การบำรุงรักษา
ความคิดเห็นอื่นๆ	ใช้ได้เฉพาะในกรณีเลือกใช้ระบบเผาทำลายก๊าซชีวภาพแบบปิด ไม่จำเป็นต้องกำหนดการบำรุงรักษาหากเลือกตัวเลือก A เพื่อกำหนดระยะห่างเวลาที่ต้องดำเนินการบำรุงรักษา

6. เอกสารอ้างอิง

CDM Methodological tool:

TOOL06: Project emissions from flaring version 04.0

TOOL08: Tool to determine the mass flow of a greenhouse gas in a gaseous stream version 03.0

บันทึกการแก้ไข T-VER-P-TOOL-02-04

ฉบับที่	แก้ไขครั้งที่	วันที่บังคับใช้	รายการแก้ไข
01	-	1 มีนาคม 2566	เปลี่ยนแปลงจากการหัสเอกสารเดิม TVER-TOOL-02-04 Version 01
01	-	30 พฤศจิกายน 2565	การเริ่มใช้ครั้งแรก